

Paweł Valde-Nowak

Łoniowa, st. 18, gm. Dębno, woj.
tarnowskie, AZP 106-63/80

Informator Archeologiczny : badania 31, 38

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

częściowo w poprzednim sezonie. Ponadto odkryto 3 nowe obiekty, położone również w zagrożonej strefie stanowiska.

Zarys poziomy obiektu nr 3 był zbliżony do czworokąta z zaokrąglonymi rogami a powierzchnia jego stropu przekraczała 10 m². W przekroju poprzecznym posiadał on kształt niecki z nieregularnym dnem, w którym widoczne były ślady stożkowych zagłębień - zapewne dołków posłupowych. W wypełniku obiektu zdeponowane były wyłącznie zabytki kultury przeworskiej. Obiekt nr 5 o owalnym zarysie poziomym, wydłużonym na osi NW-SE, posiadał bardzo słabo czytelne granice. Niewielka jego miąższość pozwala wysnuć przypuszczenie, że eksplorowano już przydenną jego partię. Obiekt ten został przypisany również kulturze przeworskiej. Obiekt nr 6 w rzucie poziomym rysował się jako regularny owal, zaś w przekroju poprzecznym - niecka. W jego wypełniku poza wczesnośredniowiecznym materiałem zabytkowym zalegały różnej wielkości grudki polepy. Obiekt nr 9 posiadał czworokątny zarys i nieckowaty przekrój poprzeczny. W nieregularnie uformowanym dnie dały się zauważyć cylindryczne zagłębienia - zapewne ślad po dołkach posłupowych. Zarówno bliskość jak i podobieństwo wypełnika (czarno-szara i czarno-brunatna ziemia przesycona węgielkami drzewnymi) oraz taki sam materiał zabytkowy (VIII-X w.), pozwalają wysnuć wniosek, iż obiekty nr 9 i 7 były z sobą powiązane funkcjonalnie. We wschodniej części stanowiska odkryto 2 nowe obiekty: nr 10 i 11. Obiekt nr 10 posiadał owalny zarys stropu, zaś w części spągowej zarys zbliżony był do czworokątnego. Wypełniko jego było słabo czytelne i zawierało liczne grudki rozdrobnionej polepy oraz węgle drzewne. Pozyskany materiał zabytkowy pozwala zaklasyfikować go jako wczesnośredniowieczną jamę gospodarczą. Obiekt nr 11 bardzo słabo odcinał się od piasku calcowego, zarówno w rzucie poziomym, jak i w przekroju poprzecznym. W wypełniku obiektu zalegały fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych.

Na stanowisku odsłonięto również relikty warstwy kulturowej. W środkowej części badanego obszaru była ona bardzo źle czytelna. Zaś w południowo-zachodniej części stanowiska, gdzie założono 3 wykopy sondażowe, jej miąższość dochodziła do 50 cm. Z warstwy kulturowej pozyskano liczny inwentarz zabytków ruchomych, datowany od mezolitu po wiek XVII.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Lubelskim na Zamku i w PSOZ w Lublinie.

Wyniki badań będą opublikowane w: „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. III, 1998, s. 141-147.

Lublin-Stare Miasto, st. 1A - patrz: wczesne średniowiecze

ŁONIOWA, st. 18, gm. Dębno, woj. tarnowskie, AZP 106-63/80

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej fazy żelazowskiej (neolit)
- ślady osadnictwa cyklu lendzielsko-polgarskiego (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Pawła Valde-Nowaka (Instytut Archeologii i Etnologii PAN Oddział Kraków). Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN Oddział Kraków. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 55 m².

Stanowisko znajduje się na kulminacji wysoczyzny, będącej najwyższą częścią doliny Dunajca. W wykopie zostało odkrytych 14 obiektów archeologicznych, z czego 5 (ob. nr 1, 5, 6, 7, 14) zostało przebadanych. Jama oznaczona jako ob. 1 miała kształt owalu o osi dłuższej 6 m i zagłębiona była do 60 cm od powierzchni gruntu. W szaroczarnym wypełniku znaleziono 58 fragmentów ceramiki i pojedyncze wyroby krzemieniarskie. Obiekt 1 możemy interpretować jako typową jamę-gliniankę. Jamy 5-7, 14 były jamami posłupowymi o kolistym kształcie, będącymi pozostałością po elementach konstrukcyjnych domu. W ich wypełnikach nie odkryto zabytków.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologii Instytutu Archeologii i Etnologii PAN Oddział Kraków-Igołomia.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Acta Archeologica Carpathica”, t. XXXIV, 1997-1998, s. 195-206.

Badania nie będą kontynuowane.